

شهربانو

۲۱ شهریور ۱۴۰۱
شماره ۱۵ صفر ۱۴۴۴
شماره ۳۷۵۹

(۶)

به دنبال احیای فرهنگ بودم

زینب جوان برای هشتاد بانو در حاشیه شهر اشتغال ایجاد کرده است

زینب خانم بانوی هنرمندی است که برای زنده نگه داشتن فرهنگ، آداب و رسوم ایرانی دست به کار شده است و لباس های سنتی و تاریخی را در اندازه های مختلف از کودکان تا بزرگسال تولید می کند. لباس هایی که او می دوزد گواه فرهنگی است که کم کم با لباس های رسمی روبه فراموشی است. «خیاطی را از مادرم یاد گرفتم و کنار دست او به این حرفه علاقه مند شدم. حرفه ای نبود ولی دوخت و دوزهایی که می کرد تمیز، مرتب و زیبا بود. همین دوخت و دوزها من را به خیاطی علاقه مند کرد تا اینکه در چهارده سالگی ازدواج کردم. بعد از ازدواج، به این فکر افتادم که خودم برای پسر سیمونی بدوزم. همین سیمونی شروع کارم شد و کم کم ادامه دادم و الان بیش از بیست سال است تولیدی دارم و خیاطی می کنم.»

سیسمونی بهانه آغاز

سیسمونی بهانه شروع کار او می شود و از چند دست لباس بچگانه به تولید انبوه می رسد. «شروع به کار کردم. سری دوزی انجام می دادم و لباس های ورزشی و حتی پرده هم می دوختم. از کارگاه ها برای خودم کار می گرفتم تا اینکه خودم کارگاه زدم. اتفاقاً اولین پوشاکی که تولید کردم لباس بچگانه بود. این طور هم نبود که با دست پر و سرمایه زیاد کار را شروع کنم. یک متر پارچه می خریدم و لباس می دوختم و بازار می بردم. چون قیمت مناسب می دادم، خوب می خریدند. هر چه کم کم سفارش هایم زیاد شد. هر چه می دانستم بازار دارد تولید می کردم. در

کنارش کارهای سری دوزی، لباس های فرم و سفارش های خانگی هم قبول می کردم. نمی خواستم کارم زمین بخورد ولی چند سالی به علت ناراحتی قلبی مجبور شدم آن را کنار بگذارم. روبه راه که شدم، با توکل به خدا کار را ادامه دادم. هر کاری که با توکل به خدا شروع شود قطعاً زمین نمی خورد و من چون با این توکل کارهایم را شروع کرده ام، مثل خیلی از تولید کنندگان که می گویند بارها زمین خورده اند، اصلاً ورشکست نکردم. آن قدر هم این کار را دوست دارم که بدون نیاز به آموزش دست به تولید زدم. خیلی ها با هدف درآمدزایی وارد این حرفه می شوند ولی دوام نمی آورند. خسته می شوند و

کنار می گذارند اما من اگر چند شبانه روز هم پای چرخ بنشینم هنوز توان کار دارم و خسته نمی شوم.»

نمایش تمدن ایران در لباس

با نگاهی به پیشینه لباس در سرزمینمان و تنوعی که از شمال تا جنوب کشور در میان اقوام مختلف دیده می شود، بر گنجینه ای غنی از طرح و مدل ها و ایده های زیبا و ملی برمی خوریم. نکته قابل تأمل در بحث لباس اقوام ایرانی به نقش و جایگاه این مظهر باشکوه فرهنگی و هنری در جذب گردشگران ایرانی و خارجی بازمی گردد و از آنجا که سرزمین ایران در زمره ۱۰ کشور برتر جهان در زمینه جاذبه های گردشگری

است، گسترش گردشگری به عنوان یک راهبرد جدید در زمینه توسعه، می تواند نقش مهمی در متنوع سازی اقتصاد کشور نیز ایفا کند. بانو جوان همراه با نیاز بازار، کارش را ادامه می دهد و لسی گرایش او به لباس های سنتی چیزی فراتر از درخواست بازار است. می خواهد سنت ها زنده بمانند.

«حدود پنج سال پیش، وارد دوخت لباس های سنتی شدم. می خواستم همه به ویژه نسل جدید و بچه ها با فرهنگ و رسوم ناب ایرانی و سبک زندگی ای که کم کم رو به فراموشی است آشنا شوند. کار که به بازار آمد، متوجه شدم خانواده ها هم به این لباس های سنتی بی میل نیستند. خیلی ها برای مراسم رسمی خود از همین لباس ها می خردند یا اجاره می کنند و حتی اگر شده به اندازه یک عکس سعی می کنند قابی از این سنت های زیبا در زندگی خود داشته باشند.»

زینب جوان با ۵۲ سال سن این روزها به عنوان یک تولید کننده برای حدود هشتاد نفر از خانم های نیازمند به کار در مناطق مختلف مشهد از قبیل خیام، خواجه ربیع، طبرسی، توس و گلشهر فرصت کار و شغل خانگی ایجاد کرده است، شغلی که به گفته خودش برای آن هیچ آموزشی ندیده ولی همه مدارک مورد نیاز را کسب کرده است و هیچ وقت آن را کنار نخواهد گذاشت. او تا توان دارد به این مسیر خلاقانه که استعداد ذاتی اش است ادامه خواهد داد.

جایی برای دیده شدن

نمایشگاه ها فرصت هایی کوتاه برای دیده شدن هستند و کارآفرین ها با ارائه کار و معرفی خود در این فرصت ها می توانند مشتریان ثابت و سفارش های

کلان به دست آورند. علاوه بر این، آن ها می توانند هنر حضور در نمایشگاه ها را نیز تجربه کنند و برای آینده اندوخته ای خاص داشته باشند. یکی از این تجربه ها که ویژه زنان کارآفرین حاشیه شهر ایجاد شد نمایشگاه یاس کیود در بلوار توس بود. در این فرصت هنری و نمایشی، زنان در حوزه های مختلف از قبیل بافت، سرمه دوزی، بلوچی دوزی،

گلیم، فرت بافی، گیاهان دارویی، قالی بافی، مکرمه، خیاطی و به ویژه پوشاک حوزه حجاب و عفاف آثار خود را از تاریخ ۱۲ شهریور تا ۱۷ این ماه در مرکز رویش شماره یک شهرداری مشهد به نمایش گذاشتند. قیمت تولیدات ارائه شده در این نمایشگاه با تخفیف ۱۵ تا ۲۵ درصد کمتر از قیمت بازار بود و از شهرهای تایباد، بجنورد و قوچان هم

